

De Hooggeleerde Heer Prof. Dr P.P. van Berkum,
Directeur Van het Economisch-Sociologisch
Instituut,
Bosseweg 343,
Tilburg

Waarde Van Berkum,

Enkele weken geleden werden wij verrast door het aanbod dat vanwege de Senaat van de Katholieke Economische Hogeschool gedaan is aan onze medewerker Bosman. Het doet ons uiteraard bijzonder genoegen dat wederom een onzer medewerkers de eer te beurt valt tot een taak aan de Hogeschool te worden geroepen en dit genoegen overheerst. Niettemin is er natuurlijk ook wel enige zorg, omdat wij nu betrekkelijk snel nadat wij onze monetaire expert Schouten vrijwel geheel hebben moeten afstaan hetzelfde zien gebeuren met zijn opvolger. Je zult het dan ook wellicht billijken dat ik nog een ogenblikje aandacht vraag voor één zijde van dit aanbod, die door mij gewoonlijk anders gezien is dan het aan de heer Bosman voorgestelde. Hem is gevraagd om zich geheel en al ter beschikking te stellen van de Hogeschool en het Instituut. Ik zou gaarne pleiten voor een oplossing waarbij de heer Bosman b.v. drie dagen in de week ter beschikking zou staan van Tilburg en 2½ dag van het Centraal Planbureau. Zoals je weet heb ik zelf jarenlang deze combinatie op soortgelijke wijze bestaan en ik ben doordrongen van de grote waarde die zij heeft voor beide kanten van het werk. Dit geldt in het bijzonder voor zo'n jonge man als Bosman, die er m.i. groot profijt van zal hebben indien hij voor een deel van zijn taak in voortdurend contact staat met de vraagstukken die bij de regering leven. Een te eenzijdige ontwikkeling in theoretische richting wordt op die wijze vermeden, terwijl aan de andere kant het voor het werk aan het Planbureau zeer waardevol is dat de onderwijstaak van de betrokkene hem steeds oefent in het bezien op een zekere afstand van de problemen.

De Hooggeleerde Heer Prof. Dr. P. P. van Berkmun,
Directeur Van het Economisch-Sociologisch
Instituut,
Bossaweg 345,
Tilburg

Waarde Van Berkmun,

Enkele weken geleden werden wij verzoekt door het aanbod dat vanwege de Senaat van de Katholieke Economische Hogeschool gedaan is aan onze medewerker Roosman. Het doet ons uiterst bijzonder gevoelen dat wederom een onzer medewerkers de eer te part valt tot een taak aan de Hogeschool te worden gegeven en dit gevoelen overheerst. Niettemin is er natuurlijk ook wel enige zorg, omdat wij nu betrekkelijk snel nadat wij onze monetaire expert Schouten vrijwel geheel hebben moeten ersetzen hetzelfde alsnog gedaan met zijn opvolger. Je zult het dan ook wellicht billijken dat ik nog een ogenblikje aandacht vraag voor één zijde van dit aanbod, die door mij gewoonlijk anders gezien is dan het aan de heer Roosman voorgesteld. Men is gevraagd om zich geheel en al ter beschikking te stellen van de Hogeschool en het Instituut. Ik zou graag pleiten voor een oplossing waarbij de heer Roosman b.v. drie dagen in de week ter beschikking zou staan van Tilburg en 2½ dag van het Centraal Planbureau. Zoals je weet heb ik zelf jarenlang deze combinatie op soortgelijke wijze bestaan en ik ben doordrongen van de grote waarde die zij heeft voor beide kanten van het werk. Dit geldt in het bijzonder voor zo'n jonge man als Roosman, die er m.i. groot profijt van zal hebben indien hij voor een deel van zijn taak in voortdurend contact staat met de verslaggever bij de regering leven. Men te eenzijdige ontwikkeling in theoretische richting wordt op die wijze vermeden, terwijl aan de andere kant het voor het werk aan het Planbureau zeer waardevol is dat de onderwijstaak van de betrokkene hem steeds oefent in het bezien op een zekere afstand van de problemen.

Men kan aanvoeren dat het op den duur een te vermoeiende combinatie is. Met het groeien der verantwoordelijkheden is dat ook wel zo, doch op de leeftijd en in de posities van de heer Bosman lijkt mij dit nog niet het geval te zijn en overheersen, naar mijn mening, de voordelen van de combinatie. Ik geloof dat men in drie volle dagen per week zowel een onderwijstaak als een examentaak alsook een taak aan het Instituut kan vervullen, zonder dat dit tot een te grote druk behoeft te leiden. Ik zou het bijzonder op prijs stellen als de Senaat van de Katholieke Economische Hogeschool mijn standpunt bij nader inzien zou kunnen delen. Beide instellingen zouden ermede gebaat zijn, en eveneens de betrokkene.

Daar ik begrijp dat jij als Directeur van het Instituut in het bijzonder ook in deze zaak geïnteresseerd bent, schrijf ik jou in plaats van te schrijven aan de Senaat, doch het spreekt wel vanzelf dat mijn brief voor niemand iets te verbergen heeft. Mocht je er toe kunnen besluiten de zaak nogeens ter sprake te brengen, en mocht het daarbij mogelijk zijn een oplossing in bovengenoemde trant te bereiken, dan zou ik daarvoor zeer dankbaar zijn.

Met vriendelijke groeten,

(J. Tinbergen)

Men kan aanvoren dat het op den duur een te
verrelopende combinatie is. Met het groeten der verantwoord-
elijkheden is dat ook wel zo, doch op de leeftijd en in
de positie van de heer Boonen lijkt mij dit nog niet het
geval te zijn en overheeren, naar mijn mening, de voorde-
len van de combinatie. Ik geloof dat men in drie volle
dagen per week zowel een onderwijstaak als een examentask
als ook een taak aan het Instituut kan vervullen, zonder dat
dit tot een te grote druk behoort te leiden. Ik zou het bij-
zonder op prijs stellen als de Genoot van de Katholieke
Economische Hogeschool mijn standpunt bij nader inzien
zou kunnen delen. Beide instellingen zouden erwaarschijnlijk
zijn, en eveneens de betrokkenen.

Daar ik begrijp dat jij als Directeur van
het Instituut in het bijzonder ook in deze zaak geïnteres-
seerd bent, schrijf ik jou in plaats van te schrijven aan
de Genoot, doch het spreekt wel vanzelf dat mijn brief voor
niemand iets te verbergen heeft. Mocht je er toe kunnen be-
sluiten de zaak nog eens ter sprake te brengen, en mocht het
geacht mogelijk zijn een oplossing in bovenstaande trant
te bereiken, dan zou ik daarvoor zeer dankbaar zijn.

Met vriendelijke groeten,

(J. Timbergen)